

[Wilhjelm]

dermed har unddraget sig kapitalvindings-skatten.

Eller lad os tage et andet område, som jeg konkret nævnte som et eksempel på et hul, man nu kan begynde at lave fiduser i: udstykkede private plejehjem, som man kalder ejerlejligheder rent teknisk. Der er jo faktisk beboelse. Der er det meget let; det er oven i købet selve formålet med den institution, at den skal udgøre beboelse for disse mennesker. Der ville man altså kunne opfylde parcelhusbestemmelsens normale kriterier for at undgå kapitalvindingsskat – som vi i øvrigt er imod af andre grunde, men som altså intet flertal ser ud til at ville ændre på – og så dette at betragte det som erhverv og pludselig gøre det afskrivningsberettiget.

Jeg synes, denne debat, selv om ministeren ikke har lyst til at få den afklaret nu, har vist, at der er så mange problemer i sagen, at det i hvert fald forekommer mig aldeles forrykt – det er der formodentlig heller ingen der ville tage alvorligt – at følge det forslag, som hr. Glensgård stillede, om at lade lovforslaget gå direkte over til tredje behandling. Der er så mange ting, der må afklares alene vedrørende det, der er kommet frem her, og det er nok endda kun det synlige af isbjergtet.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Ja men det er jo netop teknisk-juridiske spørgsmål, hvoraf i hvert fald nogle stykker er enormt komplicerede. Det taler vel også nok for, hr. Wilhjelm, at man venter med at tage en nærmere debat om dem, indtil man kan få en sagkyndig vurdering under udvalgsarbejdet.

I øvrigt skal jeg kun sige til hr. Hagen Hagensen, at ligningsrådet mig bekendt har truffet den afgørelse, som hr. Hagen Hagensen refererede til, netop efter indhentet udtalelse fra skattedepartementet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om forbud mod arbejdsstandsninger m.v. på sygehuse og plejehjem.

[Af Glistrup (FP) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 90. Fremsat 26/11 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det lovforslag om forbud mod arbejdsstandsninger m.v. på sygehuse og plejehjem, der er fremsat af fremskridtspartiet – hvis ikke sagen var så alvorlig, kunne man næsten sige, det var en perle af et forslag for folk, der vil forstå de dybereliggende strømme i fremskridtsmenneskets tankegang – er identisk med det forslag, som fremskridtspartiet fremsatte i februar 1980. Forslaget går ud på at indføre straf for deltagelse i en kollektiv arbejdsstandsning på et hospital eller plejehjem, uanset om der er tale om en i øvrigt lovlig konflikt med overholdelse af konfliktvarsler m.v. Efter forslaget skal også personer, der på en eller anden måde tilskynder til sådanne arbejdsnedlæggelser – forslagsstillerne kalder dem i bemærkningerne for anstiftere – straffes og, forstår jeg også, med fængsel, altså en egentlig frihedsstraf. Forslagsstillerne oplyser ikke noget om, hvad man har forbundet med strafferammen, i de i øvrigt meget udførlige bemærkninger. Taler vi om flere års frihedsstraf eller kun om måneder, eller hvor alvorligt skal man bedømme denne alvorlige forbyrdelse ifølge forslagsstillerne?

Man skal i hvert fald være forsigtig med, hvad man i fremtiden – hvis dette forslag blev vedtaget – kommer til at sige på en kantine i et sygehuse. Tænk, hvis man af misforstået medmenneskelighed kom til at sige til et af de venlige mennesker, som går rundt og serverer på et sådant sygehus: jeg fatter ikke, at I kan arbejde under de vilkår, I er budt her på sygehusets kantine; jeg forstår ikke, I ikke nedlægger arbejdet. Hvis man kommer